



KORTSLEHT

aprill 2008

nr 9

Viinistus kirjutati roheliste programmi

Mõnikümmend rohelist kogunes esimesel aprillinädalavahetusel Viinistusse erakonna programmi arutama. Paul Tammerti juhtimisel räägiti peamiselt eri valdkondade põhimõtetest. Ägedas vaidluses jõuti päris rahuldavate tulemusteni. Kahjuks polnud paljudel võimalik põhjarannikule reisisid. Edasine töö programmiga sõltub toimkondade ning muidugi iga liikme aktiivsusest.



Pilt: Juta Tasa

EER Harju piirkond moodustamisel

Harju rohelistes soovivad moodustada piirkondlikku üksust (koordinaatoriks Ain Kabal). Vabatahtlike abi ja nõu oodatud.



Kortsleht juba tärnanud!

Pilt: Juta Tasa

Hea tahte leping

Tänavune üldkogu toimub juuni keskel, täpselt aasta hiljem meie eelmisest kogunemist Saaremaal, Leisis. Leisi järelkajad ja mälestused volitustepakkidest mõne erakonnaliikme käes pole tänaseni ununenud. 28. märtsil kirjutas erakonna eeskõneleja Mikk Sarv: *Algatan arutelu selle üle, et võtta vastu hea tahte avaldusena lepe üldkoosolekul häälte volitamise loobumiseks või selle tegemiseks piiratud arvul.*

Erakonnas on nii volituste pooldajaid kui tuliseid vastaseid. Sirli Pehme ütles debati käigus välja laused, mis iga Kortslehe toimetuseliiikme hingel:

Aga kui inimene tuleb kohale omaenese ühe häälega ning see ei oma

mingit kaalu, sest teistel on paarkümmend lipikut. Kui volitamist poleks, oleks kõikide kohalolijate arvamusel võrdne kaal. Tihtilugu ei ole volitajad üleüldse kursis sellega, mis hääletusele tuleb. Kas saab siis passiivsete liikmete lipikutega hääletades ütleda, et nad on siiski osalenud?

Põhikirja järgi pole meil praegu õigust piirata volituste kasutamist, kuid roheline erakonna avatuse ja arengu nimel **kutsume erakonna liikmeid üles vabatahtlikult loobuma häälte volitamise ja volituste kogumisest.** Lubame ka ise mitte kedagi volitada ega teiste volitusi vastu võtta.

Toimetus



Pilt: Piret Kram

EERi juhatus ja Kortsleht arutlevad koostöö üle

17. aprillil osales rühm Kortslehe toimetuse liikmeid erakonna juhatuse koosolekul.

Arutleti tehtud koostööettepaneku ja võimalike edaspidiste koostöövormide üle. Esialgne pakkumine juhatuse hääletusel heakskiitu ei leidnud, samas otsustati jätkata läbirääkimisi. Järgmine kohtumine lepitakse kokku lähiajal.

Darwin igapähele

Loodusteaduste isa Charles Darwini tervikarhiiv on nüüdsest igapähele kättesaadav netiaadressil <http://darwin-online.org.uk/> Cambridge`is väljatöötatud Darwini võrguprojekti tulemusena on hiirekliki kaugusel 90.000 lehekülge käsikirju, märkmeid, fotosid ja teisi töid. Suurimat huvi pakub Darwini evolutsiooniteooria esimene variant aastast 1842.

Tormine meeleavaldus

India kirjanik Pankaj Mishra kirjutab hiljaaegu Guardianis: "Tiibetlaste viha ei ole suunatud kommunistliku võimu vastu. Nende vaenlaseks on tarbijalik elulaad, mis haarab endale pühitsetud maa ning hävitab traditsioonid."

Ehkki lumetormine meeleavaldus Kadriorus 26. märtsil oli pigem suunatud Hiina valitsejate vastu, võis sealgi märgata inimesi, kes ei taha leppida valitseva elukorraldusega. Noored mässajad punamustade anarhistide või jalgrattafännide seast ei kuulanud poliitikute Hiina-vastast retoorikat kuigi tähelepanelikult. Hoopis enam lummas neid Tiibeti rahva saatus ja selge, konkreetne loosung - "Tiibet vabaks!".

Hoolimata hullust ilmast oli kõigi kohalviibijate meeleolu rõõmus ja helge.

Nooruslik ja kompromissitu ka.

Lumi on ammu sulanud, meeleavaldused Hiina tegevuse vastu Tiibetis jätkuvad. Aprillis on demonstrandid sihikule võtnud Pekingi olümpiatule, mille maailmaturneed hiinlased oma propaganda heaks ära kasutavad.

Euroopa Rohelised võtsid hiljaaegu Hiina tegevuse vastu jõuliselt sõna. Üks nende idee Pekingi olümpiamänge silmas pidades: sportlased võiksid avatseremoonial kanda valgeid sülle, näidates sellega üles solidaarsust Tiibeti rahvaga.

Varsti jõuab olümpiatuli Tiibetisse. On see signaaliks uuele rahutustelainele?

Ekke Erilaid



Alex Lotman Tiibeti lippu lehvitamas.

Pilt: Ekke Erilaid

Kortslehele tehtud annetustest

Armas lehelugeja! Aitäh Sulle – sinu annetused aitavad Kortslehel ilmuda! Meie plaan on endiselt saata kõigile neile erakonna liikmetele, kes meiliaadressi pole teada andnud, leht paberil koju. Listide tellijatele listi ja ülejäänud meiliomanikele teade lehe ilmumisest meilina. Loodetavasti aitate meil seda ka edaspidi teha! Teie annetusi kasutamegi just meiliaadressita liikmeteni jõudmiseks – lehe küljendamiseks, paljundamiseks ja postikuludeks. Ligikaudu on ühe 12-leheküljelise

lehe paljundus- ja postikulud 3000 krooni ning küljendamine 1500 kr.

Märtsikuu jooksul on lahked annetajad meie arvele kandnud kokku 3650 krooni.

Täname: Milvi Pehtla, Hans Tomingas, Olev Leesmend, Tiina Uutmaa, Anti Poolamets, Ilmar Kruuse, Maret Merisaar, Bruno Javoš, Esta Ivask, aga samuti ka anonüümseks jääda soovinud annetajaid! Kes tahab anonüümseks jääda, tehku ülekande puhul selgituse lahtrisse vastav märkus.

Juta Luts

Muudatused riigikogus

Ajakirjandus on viimasel ajal kõvasti Riigikogu kallal. Lõputust nurinast palkade suuruse üle jõuti Riigikogu töö sisulise analüüsini. Kes teeb, mida teeb, kui palju teeb...

See teema puudutab rohelist päris palju - on ju Riigikogu hetkel erakonna ainus poliitiline väljund. Päriliste mitme rohelse parlamentaari suust oleme kuulnud karmi hinnangut, et sisulist tööd tehakse Toompeal vähe. Mõneminutilise täiskogu istungeid ei korva mõttekad arutelud komisjonides. Ka seal müriseb koalitsiooni

teerull ning opositsiooni arvamust ei arvestata. Mitte sellepärast, et polnud hea arvamus. Seetõttu, et tuli vale inimese suust.

Kurb tõde on, et suur osa seadusandlikust tööst on viieteistkümne aastaga juba tehtud, või siis Brüsselisse delegeeritud. Toomas Trapido ja Maret Merisaar leidsid Tallinna roheliste koosolekul, et Riigikogu liikme roll peab muutuma. Rohelised võiksid Riigikogus olla erinevate kodanikeühenduste häälekandjad. Peaksid käima ja kuulama, mida rahvas räägib. Lõpuks

jõudma selleni, et riigis ei otsustataks asju mitte rahva nimel, vaid inimesi kaasates.

Lootus kiireks muutuseks on pigem naiivne, sest valitsus näeb Riigikogu vaid enda tehtud otsuste tehnilise kinnitajana. Tardunud süsteemi sisukamaks teha ongi raske. Esialgul püüavad rohelised organisatsioonilist muutust: Riigikogu komisjonide töö olgu avalik. Uus lahendus riigi paremaks toimimiseks või poliitikutele veel üks esinemisvõimalus?

Kortsleht
nr 9
aprill 2008

Lehe tegid

Toivo Ellakvere,

Ekke-Kristian Erilaid, Airi Hallik, Katrin Koch-Maasing, Ilmar Kähr, Eneli Luts, Juta Luts, Sirlil Pehme, Riho Raassild, Lüürika Rüütli, Ruth Tammeorg, Juta Tasa, Raul Veede ja Marju Õunpuu.

Kaastöö saada

kortsleht@gmail.com

Toimetus ei luba käsikirjade

kohta midagi kindlat.

Aga anname oma parima.

Uus leht tuleb

mais.

Rohelised väljastpoolt

Ajakirjanik Veiko Märka jagab mõtteid rohelise maailmavaate, roheliste parteide ja ökoeluviisi kohta.



Veiko Märka,
ajakirjanik

Kui minu käest küsiti, milline paistab Erakond Eestimaa Rohelised väljastpoolt vaadatuna, jõudsin peale pikka mõtlemist järeldusele, et ma ei saagi seda väljastpoolt vaadata, sest loodushoidlik mentaliteet on mulle endale liiga omane.

Võib-olla sellepärast, et Tallinna lähedal kasvanuna olen maast-madalast näinud teeäärsetesse metsaalustesse mahakallatud prüghunnikuid. Need on aasta-aastalt kõvasti laienenud.

Usun, et sama suhtumine iseloomustab paljusid inimesi, kes ise roheliste erakonda ei kuulu ja nende poolt isegi ei hääleta. Samas pole see mingi ainult rohelise erakonna tugevust näitav omapära, sest mulle on meeltnööda ka mitmed Reformierakonna, IRLi ja sotsiaaldemokraatide ideoloogia komponendid. Nii et ma ei saaks ka neid täiesti kõrvalt vaadata. Võimalikult soodsa ettevõtluskeskkonna loomine ja majandusvabaduse soodustamine on mulle põhimõtteliselt sama armsad kui linnulaul ja lillelõhn. Ja vähemalt minu peas ei teki nende vahel mingit konflikti.

Rohelisi parteisid on Eestis varemgi olnud,



Pilt: Juta Tasa

kunagi isegi kaks korraga. Ühe juhi nimi oli Vello Pohla. Mäletan seda ühe Pikris ilmunud nalja tõttu. Seal küsiti: mis on vahet pohlal ja Pohlal? Vastus oli: esimene on enne roheline ja läheb pärast punaseks, teine vastupidi. Mis värvi praegused rohelised kunagi lähevad, seda ma ei tea, aga loodusseadusi arvestades ilmselt punasteks tagasi. Või koguni pruunideks. Või hoopis kolletuvad?

EER ideoloogiline vundament on tugev, pealisehitust kujutab aga vähemalt meedia kuidagi ahtana ette. On siis vaja käia kusagil ühishaua kanalaipu sonkimas või

pesta mingeid jubedalt haisevaid merelinde naftast puhtaks, et nad saaksid rahulikult linnugripi surra? Need on sellised ühekordsed aktsioonid, mis planeedi päästmiseks kaasa ei aita.

Minu rohelise maailmavaate jaoks on kõige vastikumad asjad hoopis autod. Autode nimel laiendatakse tänavaid, autode nimel rajatakse steriilseid kiirteid, hävitades miljöövääruslikke kultuurmaastikke. Võiks lisada nafta üha kasvavas tempos ammutamisel tekkiva loodusreostuse, aga see mind ei häiri. Vastupidi,

mida rutem otsa saab, seda parem.

Autod on täiesti nõme nähtus, ilma igasuguse positiivse argumendita – välja arvatud juhul kui nad on kellelegi töövahendiks ja elatusallikaks – näiteks bussi-, takso- ja kaubaautode juhtidele. Aga üldises liiklusvoos on nende osa kindlasti alla kümnendiku.

Tegu pole siiski üksnes roheliste erakondliku probleemiga, sest igal õhtul tiptunnil Pärnu maanteel toppavate eraautode jada vaadates ei häiri mind niivõrd heitgaasid kui võrd kollektiivne lollus.

Kui rohelised 1983 esmakordselt Bundestagi pääsesid, siis ma mõtlesin umbes nii: tore küll, kui looduse saastumise ja tuumarelvastuse vastu võideldakse, aga poliitiliseks liikumiseks on seda ju vähe. Nüüd ma enam nii ei mõtle, peamiselt sellepärast, et on ilmunud poliitiliselt palju lapsikumaid erakondi. Nii et roheliste aeg on käes.

Aga kui midagi konkreetset öelda, siis minu jaoks näeb praegune EER välja nagu metshaldjas. Võluv, habras, rõõmsameelne, üllatav. Aga kui lähemalt uurida, siis õiget keha tal ei ole. Koosneb põhiliselt udust.

Volitamisesest nii ja teisiti

Mikk Sarv kirjutab teisel siin lehes, miks ta algatas hea tahte lepingu volitamiste piiramiseks üldkogul:

Hindan üle kõige iga inimese oma olemist, oma arvamust ja selle sõnastamist. Mu meelest teeme ümbritsevatele elusolendeile kõige enam liiga ükskõiksusega, loobudes oma häälest ja arvamusest ning võimalusest seda ise kanda.

On õige kurb, aga oma hääle ja arvamuse kandmisest loobujaid on roheliste seas aina rohkem. See paistab silma igal erakonna üritusel, kuhu saabujate read aina hõrenevad. Toome Kortslehe lugejale valiku erakonnaliikmete seisukohtadest, et saaksid edaspidi otsustada, kas lööd ise kaasa või loobud oma häälest kellegi teise kasuks. Meie enda seisukoha leiad käesoleva lehe esikaanelt.

Mikk Sarv: Võiksime erakonnasiseselt vabatahtlikult kokku leppida, et me ei kogu volitusi või piirduks igaüks vaid kahe kuni viie volitusega. Kokkuleppes osalejate nimekiri peaks olema avalik.

Ott Köstner: Mõistliku lahendusena on pakutud üht-kaht volitust koosolekul osaleja kohta ning selline piirang ka põhikirja sisse kirjutada. See edendaks muuhulgas ka liikmetevahelist suhtlemist.

Toivo Ellakvere: a) Üldkogu otsustab, et kogude, sealhulgas juhatuse valimine, suletak hiljem. Arvesse lähevad

nii üldkogul antud hääled kui ka kolm nädalat hiljem posti teel laekuvad hääled. b) Kasutada rohkem erakonna sisehääletust ja mitte ajada üldkogu päevakorda võimalikult paljude ettepanekutega lõhki.

Paul Tammert: Eesti Tulundusühistu seaduses (§ 45) on näiteks fikseeritud, et üks liige võib esindada lisaks vaid ühte liiget, kui ühistus on aga liikmeid üle saja, siis võib isik esindada kuni viit isikut (koos iseendaga). Miks mitte siis laiendada seda põhimõtet ka erakonnale, kes väidetavalt tahab esindada Eestis kogukondlikku eluvormi?

Aleksander Laane: Olen ise saanud volitusi mind usaldavalt inimestelt - nad lihtsalt arvavad, et minu seisukohad on nende omadega sarnased - ja ei näe selles midagi halba.

Airi Hallik: Mina saan asjast aru niimoodi, et volituse mõte on volitada kedagi enda eest hääletama, mitte enda eest mõtlema. Kui inimene läheb üldkogule ühe-kahe volitusega, suudab ta hääletada nii, nagu tema meelest teda volitanud isik oleks soovinud. Samuti saab siis volitaja minejale kaasa anda oma seisukoha, mis küsimuses ja kuidas peaks hääletama.

Maire Forsel: Palju volitusi saab vaid väga tunnustatud ja end tõestanud persoon - austagem siis meigi neid inimesi ja usaldagem neid nii, nagu paljud teised on usaldanud.

Targo ja Reet Pikkmeets: Teeme ettepaneku põhikirja § 16 lõike (3) täiendamiseks nii, et iga liige võib esindada ainult üht liiget. Põhjendus: Kui näiteks üldkogul on 100

osalejat ja neis kümnel on a` 10 volitust, siis hääletamusega kontrollivad need kümme tervet otsustamisprotsessi. Ja kui erakonna liikmed ei ole enne kätte saanud kõiki materjale, mida hääletama hakatakse, siis tegelikult need 100 volitajat ei teagi, mida nende häältega otsustatakse.

Jüri Ginter: Minu arust on küsimus pigem sisuline. Kas koosolekul osalevad inimesed, kes mõtlevad kaasa, teevad ettepanekuid, arutavad ja kogevad erakonna ühisosa või otsustavad nende eest inimesed, kes üldse kohal ei ole. Ükski teine suurem Eesti erakond ei ole endale kehtestanud kvoorumi nõuet üldkoosolekul suhtarvuna erakonna liikmete arvust.

Eugen Veges: Minu üleskutse (kompromissiks) oleks see, et üldkoosolekul osalejate (arvulise) nõude vastavuse korral loobuvad kõik oma volituste kasutamisest.

Elmer Joandi: Kui üldkogul ühel inimesel või grupil on piisavalt volitusi, siis see, kes oma üht häält seljas kandes ise kohale sõudis, võib lihtsalt solvuda, kuna tema hääle puhttehniliselt üsna mõttetuks osutub.

Ülo Mattheus: Samas ma näen, et see teema põhjustab erakonnas tüli ja mõttetut peavalu. Sestap pooldan ma ettepanekut, et selle 10% kvoorumi nõude võiks põhikirjast kaotada, sellega kaob ka vajadus kedagi volitada. Siis tulevad üldkogule kohale tõesti need, kes tahavad erakonna asjades kaasa rääkida.



Pilt: Kortsleht

Oma häälest loobumisega teeme liiga teistele?

EER juhatuse liige Mikk Sarv peab erakonna arengu jaoks olulisimaks, et inimesed ei loobuks kaasalöömise võimalusest.

Kavandad 19. aprilliks Põlvamaale energiasäästu foorumit. Miks just nüüd ja miks just Põlvamaa?

Erakond Eestimaa Rohelised on võtnud nõuks korraldada käesoleval aastal kümme Avatud Ruumi arutelu, eesmärgiga leida ühiselt lahendusi erakonna jaoks olulistele küsimustele. Küsitlesin aasta algul juhatuse liikmeid ja teisi tegusamaid erakonna inimesi, millised teemad kõige enam lahtiharutamist vajavad. Enim sooviti erakonna sisearengu arutelu, see toimus märtsis. Teisel kohal oli energiasääst, siit ka otsus korraldada see Avatud Ruum teisena. Teiselt poolt on Põlvamaa varem korraldanud samateemalise konverentsi, moodustamisel on erakonna kohalik piirkond Põlvamaal. Viimasel ajal oleme palju rääkinud uute energiatega kasutusele võtust, kuid tegelenud vähem olulisemaga – energiasäästuga.

Milliseid tulemusi ootad foorumilt meie erakonnale?

Uusi ideid kohaliku energiamajanduse säästlikumaks korraldamiseks nii kodudes, ettevõtetes kui ka omavalitustes, mida edasi kanda teistesse piirkondadesse. Tegusa Põlvamaa piirkondliku ühenduse moodustumist.



Pilt: Juta Tasa

Algatasid erakonna liikmelistis hea tahte lepingu, et inimesed ei koguks tuleval üldkogul enda kätte ülemäära palju volitusi nendelt, kes ei saa või ei soovi ise üldkogul osaleda. Mis oli selle algatuse peamine põhjus?

Hindan üle kõige iga inimese oma olemist, oma arvamust ja selle sõnastamist. Mu meelet teeme ümbritsevatele elusolendeile kõige enam liiga ükskõiksusega, loobudes oma häälest ja arvamusest ning võimalusest seda ise kanda.

Kuidas Sinu meelest edeneb piirkondade töö?

Piirkondade töö on algusjärgus, moodustatud on need piirkondlikud üksused, kus inimesed tunnevad hästi üksteist ja üksteise tegemisi. Eelkõige on piirkondasid vaja siis, kui on vaja kiiresti tegutseda oma piirkonnas. Piirkondadel võiks olla rohkem otsustusvabadust ja ka oma eelarve. Kõrvuti piirkondade

tööga tuleb arendada toimikondade tööd, sest inimeste teadmised ja huvid on erinevad. Meie erakonnas on väga palju oma ala tippspetsialiste, nende teadmised võiksid läbi toimikondade töö toetada erakonna parlamendiliikmete tegemisi. Tihti võib piirkonna aktiivse inimese hääli, arvamust ja tööd olla oluline hoopis laiemas ulatuses.

Mis tooks juurde piirkondlikke organisatsioone ja muudaks olemasolevad paremini toimivaks?

Parem teabevahetus, rohkem vahetuid suhteid.

Oled juunist saadik ka erakonna juhatuses. Mis muudaks juhatuse ühtseks meeskonnaks?

Juhatus toimib tegelikult ühtse meeskonnana, kuid kogemus näitab, et realselt pole võimalik 19 inimesel iga kahe nädala järel kokku tulla. Küllap võiks juhatuse olla väiksem, sest paljudele küsimustele võiksid lahenduse leida

piirkondlikke üksuste juhid, tegevtootajad. Juhatus peaks rohkem juhtima, mitte ise tööd ära tegema – usun, et meie erakonnas on palju tublisid inimesi, kes saaksid nende ülesannetega paremini hakkama.

Millistest erakonna töötajatest Sa juhatuse liikmena enim puudust tunned?

Peasekretärist ja pressinõunikust. Samuti konkreetsete projektide vedajatest piirkondades.

Hiljuti sattusime koos Sinuga Kagu-Eesti kogukonnavedurite konverentsile „Külaelu arengu mudelid“, kus selgus, et kaht ühesuguse mustri külaelu ei ole. Kas sellest avastusest oleks midagi õppida ka erakonnal?

Kindlasti. Siin on selge seos ka eespool jutuks olnud häälest volitamisega. Ka külas tuleb ise käed külge panna ja arvestada sellega, et tegelikult ei saa kellegi teise tegemisi lihtsalt järele teha – iga inimesel, perel, külal on täiesti oma nägu, hääli ja tegu.

Kas Erakond Eestimaa Rohelised vajaks mõnusaks minekuks juhti, juhte, vanemaid või hoopis mingit muud edendamisi viisi?

Küllap on ka erakonnal rohkem vaja vanemaks olemist ja saamist, siis on ka mõnus minek ise kätte tulemas.

järgneb lk. 6

Kaevandaja tahab kopa maasse lüüa, riik kiidab takka

Märtsikuised kohtulood ning omavalitsuste käitumine ei anna just palju lootust, et kodanikud lähemal ajal kodukandi looduse küsimustes kaasa rääkida saavad.

Kose vald löi ühele osale Nabala paekivimaardlast Rahkvälja maastikukaitseala, et vältida kaevandamist, mis oleks hävimisohtu pannud Tuhala nõiakaevu ja äsja avastatud maa-aluse jõe, mis algab Tuhala jõest ning kulgeb läbi kaitseala, kunagise Rahkvälja küla. Kose naabervallad on Nabala maardla aladel algatanud veel Tagadi, Pahkla ja Kurevere maastikukaitseala loomise.

Märtsis leidis Tallinna halduskohus, et Kose vallavolikogu on kohaliku maastikukaitseala luues rikkunud Paekivitoodete Tehase OÜ õigusi. Samal seisukohal oli ka

keskkonnaministeerium. Kohus leidis ka, et Kose vallavolikogu on riikliku tähtsusega maardlale maastikukaitseala luues ületanud oma pädevust. 19. märtsi Maaleht kirjutas:

„Huvitavaks osutus istungil põgusalt kõlanud vaidlus, mis üldse on avalikud huvid ja kuivõrd valla huvid on vähem avalikud riigi tasandil olevatest avalikest huvidest.”

Kuusalu vald tegi Rehitse maastikukaitseala, et kaitsta vana männimetsa kruusakarjääri eest. Ka siin oli otsuse vaidlustajaks üks kahest kaevandamishuvilisest firmast. Kohtulahend oli valla suhtes samuti negatiivne. Hämmastav oli halduskohtu seisukoht, et kuna kaevandamisloa taotlus oli esitatud enne kaitseala loomist, siis on

rikutud kaevandaja õigust seal kaevandama hakata!

Nii Kose kui Kuusalu vald on lubanud kohtuotsuse edasi kaevata.

Piinliknäide omavalitsuse lühinägelikkusest on minu koduvald Urvaste, kus vabatahtlikud esmalt 2,5 aastat võitlesid kohtus turbamaardla kaevandusloa tühistamise eest. Pärast Riigikohtu otsust, et oleme kaebamisega hiljaks jäänud, algatas volikogu Ess-soo kohaliku kaitseala loomise. Kui valminud olid nii eksperthinnang kui kaitse-eeskiri, otsustas seesama volikogu sood kaitse alla mitte võtta. Põhjendus: kaevandaja on lubanud asja kohtusse kaevata ja vallal polevat raha kujuteldamatult suurte kohtukulude maksmiseks...

Kuigi loodushoiu pealt koonerdavaid omavalitsusi võib olla rohkem kui

üks, tasuks riigil ehk siiski mõelda vähemalt kohaliku, aga ka riikliku tähtsusega maardlate müümisest kohalikele omavalitsustele. Riik saaks sellest oluliselt suuremat tulu kui kaevandajale väljarentimisest. Omavalitsus jällegi saaks koos oma rahvaga arutleda, kas ja mis tingimustel kaevandamisest saadav tulu ületab elukeskkonnale ja -kvaliteedile tehtava kahju.

Seda enam, et kuuldavasti kavandab keskkonnaministeerium looduskaitseeaduse muutmist nii, et kohaliku omavalitsused ei saaks enam ise kaitsealasi moodustada. Sellega kaoks sisuliselt ainuke võimalus kohalike elanike jaoks olulisi metsi ja soid alles hoida.

Airi Hallik
Roheline Urvaste

...järg

Palju maainimesi on mures kavandatavate RMK reformide pärast. Sageli ei oska inimesed isegi ütelda, miks see neid nii väga hirmutab. Oled RMK ümberkorralduste vastu ise ka sõna võtnud – vahest võtad lühidalt kokku selle mure põhjused.

Praegune RMK reform lõikab sügava haava põliste metsameeste sugupõlvi kestnud tegevusse. Samas pole tagatist, et tööst ilma jäävad metsamehed saaksid jätkata oma kodukohas, olles metsa ja maastike vahendajateks

edasi, nii nagu nad mitu põlve olnud on. Koos nende lahkumisega kannatab meie riigi kaitsevõime – hea maastiku ja looduse tundmine. Ütlen kokkuvõtteks nii – see reform ei ole poliitiliselt arukas otsus, pigem on see kantud metsatööstuse saamahimust.

Samas ei ole vist ükski erakond seda valjuhäälselt kritiseerinud. Kas parteidel ikka on olemas maaelu- ja regionaalpoliitika?

Küllap on, kuid vist on tegemist omamoodi kanapimedusega – tagajärgi tajutakse alles

siis, kui enam midagi palju parata pole.

Just RMK pea peale keeramise pärast löid roheline erakonna metsatoimkonna. Kui palju sellel liikmeid on ja mis me ühiselt ära teha saame?

Mitmed liikmed on andnud teada huvist osaleda toimkonna töös. Me saame selgelt sõnastada praeguse reformi vajakajäämised ning selgelt ja häälekalt nõuda nende korvamist. Juba ammu pole metsa peamiseks väärtuseks puiduvarumine, selle

efektiivsuse tõstmisega põhjendatakse praegust RMK reformi. Kogu Euroopa hindab pigem riigimetsade sotsiaalseid väärtusi, seda teed peaks minema ka Eesti. Roheliste poliitilise tegevuse tulemusena peaksime tagama elurikkuse meie ümber, kus igapähele on tagatud võimalus käia oma teed ja elada oma elu, samas aidates ja toetades teisi. Sellist toimimist võib nimetada säästlikuks arenguks ehk mõnusaks minekuks.

Küsimusi esitas
Airi Hallik

Rohelised kogukondade ja vabaühenduste vahendajate ja eestkõnelejatena

22. märtsil 2008 toimus Tallinna Vabaõhukoolis 43 osalejaga avatud ruumi vormis arutelu Erakonna Eestimaa Rohelised sisearengu teemadel.

Üheks mitut puhku jutuks tulnud teemadest oli meie tegevus kohtadel, side kogukondadega ja 2009.a. omavalitsuste valimised.

Ka Marek Strandbergi algatatud arutelu "Rohelised: kogukondade ja vabaühenduste vahendajad ja eestkõnelejad" oli

seotud EER rolliga 2009. a. kohalike omavalitsuste valimistel. 11 osalejaga arutelu keskne idee oli, et (eriti maavaldade) volikogud ei ole oma olemuselt parteiideoloogia ajamise kohad ja EER võiks olla positiivse eeskujuga abiks selliste volikogude "parteitustamisele." Kohalike omavalitsuste valimistele ei pea EER minema iga hinna eest oma nimekirja ja nime all, toetada võib meie peamisi seisukohti

jagavaid kogukondlikke valimisliite. EER huvides võiks olla otsedemokraatia rakendamine, sh kogukondade rolli suurendamine oma elu-olu puudutavas diskussioonis. Selleks tuleb koostööd otsida ja teha näiteks külavanemate, kodanikuühenduste ja korteriühistutega.

EER võiks toetada kogukondlikke valimisliite, mis jagavad meie peamisi seisukohti (nt ODOM rakendamine omavalitsuses ning säästva

energeetika, majanduse ning planeerimise põhimõtete järgimine). Mis nime all sellised nimekirjad valimistele läheks, poleks esmatähtis. EER piirkondade roll võiks lähiaastal olla sobivate partnerite leidmine, kogukonna probleemide kindlaks tegemine ning elanike teavitamine (osutades erilist tähelepanu infovaeguses venekeelsele kogukonnale).

Peep Mardiste,

EER Tartu juhatuse esimees

Piirkondlike üksuste tulevik

22. märtsil toimus Konstatin Pätsi vabaõhukoolis EER sisearengu teematikale pühendatud avatud ruum, kus tõstatasime ühe teemana teiste seas piirkondlike üksuste rolli erakonnas.

Teemade hääletusel sai arutelu enim toetushääli, mis näitas selle olulisust osalenud erakonna liikmete jaoks.

Siiani on piirkondadesse on jaotunud umbes pooled erakonna liikmetest. Enamustes moodustatud piirkondades käivad aktiivsemad liikmed küll koos, kuid siiani pole piirkonna tegevusel selget ja ühest väljundit. Meil puudub kokkulepe erakonna sees piirkonna rollist ja ülesannetest.

Avatud ruumis tekkinud diskussiooni tulemuseks oli arusaamine, et piirkondlikud üksused peavad saama erakonna selgrooks – alguseks initsiatiivile ja



Pilt: Toivo Ellakvere

peamiseks ideede allikaks erakonna programmile ja tegevuskavale. Lisaks peab piirkondlik üksus suutma viia erakonna ideid linnade/valdade tasandile ja omama piisavalt iseseisvust, et esindada piirkonna liikmete huvisid kohalikul tasandil. Peaksime liikuma suunas, kus erakond on tugevate ja toimivate piirkondade ühendus, kelle koostöö põhineb kokkulepitud ühisosal, mis on kirjeldatud erakonna programmis. Nõustuti, et piirkonnal peab olema oma

arengukava ja eelarve, mille moodustamiseks pakuti välja ka konkreetseid ettepanekuid.

Kokkuleppimist vajab ka piirkondlike üksuste roll kohalike omavalitsuste valimistel. Töögrupp pooldas piirkondadele valimisliitude moodustamisel vabaduse andmist. Juhatuse roll kohalikel valimistel peaks olema pigem suunav ja juhtiv. Piirkonnal peab olema õigus teha piirkonda puudutavaid poliitilisi avaldusi kooskõlas

erakonna programmiga ja informeerides tehtud avaldusest ka erakonna juhatust.

Kõik diskussioonis osalenud nõustusid, et uute piirkondade loomist tuleks lihtsustada ja soodustada. Ideaaliks oleks iga erakonna liikme kaasamine piirkonna töösse, mille probleemistikku ta tunneb ja millega end seotuna tunneb.

Piirkondade teema ja ka muude põhikirja puudutavate teemadega tegelemiseks moodustati töögrupp, mis omavaheliste arutelude tulemusena töötab välja ettepanekud põhikirja mutmiseks ja sisekorraeeskirjade loomiseks. Kui kellelgi on soov töögrupiga liituda, või on mõtteid, kuidas piirkondlikke üksusi tööle panna, võtke palun ühendust: riho.raassild@eesti.ee.

Riho Raassild

Tuumajaamade "põlvkonnad"



Raul Veede,
Kortsleht

Juba ligi aasta aega on Eesti ajakirjandus tuumaenergeetikast tulvil.

Põhiline vastuolo roheliste ja energeetikute seisukohtade vahel ei seisne siiski mitte küsimuses, kas tuumajaam kui niisugune on hea või paha. Eelkõige vaieldakse eri elektrijaamade tasakaalu ning selle üle, millise põlvkonna tuumajaam on üldse vastuvõetav.

Esimene põlvkond:

kõige esimesed, suuresti eksperimentaalsed. Neid on raske tüüpidesse jagada, sest enamik on ainulaadsed. Esimese põlvkonna tuumajaamad on praeguseks tööst kõrvaldatud.

Teine põlvkond:

suur osa praegusi tuumajaamu. Tänapäeva standarditele nad enam ei vasta, teise põlve jaamu vahetatakse kolmanda vastu. Teise põlve jaamad on esimese põlve prototüüpide edasiarendused.

Teise põlvkonda kuulub näiteks Tšernobõli tuumaelektrijaam Ukrainas. Tšernobõli jaama tüüpi nimetatakse RBMK (suure võimsusega kanalreaktor), enne õnnetust oli selle reaktorite võimsus 1000 MWe. Läänes RBMK analooge ohutuskaalutlustel pole, USAs keelati taolised juba 1950ndate alguses.

Sama tüüpi on ka Leedu Ignalina tuumajaama reaktorid, millest üks on suletud ja teise sulgemist 2009 püüab Leedu läbirääkimistel Euroopa Liiduga edasi lükata. Leedu reaktorite võimsus oli algselt 1500 MWe, pärast Tšernobõli õnnetust hinnati need ümber 1360 MWe peale.

Kokku on ehitatud 17 RBMKd. Üks on Kurskis tänini pooleli, kolm reaktorit oli Tšernobõlis ja kaks Ignalinas. Ülejäänud töötavad tänini: 3 meie lähedal Sankt Peterburgi külje all, 3 Smolenskis ja 4 Kurskis.

Kolmas põlvkond:

neid ehitatakse praegu. Olemuselt teine põlvkond, ainult parandatud tehnoloogiad. Praegused vaidlused käivad suuresti selle üle, kas neid

tehnoloogiaid on ikka piisavalt parandatud.

Kolmanda põlvkonna hulka kuuluvad ka surveveereaktorid (PWR), mida kiidavad Eesti Energiaga lähedalt seotud Eesti Elektroenergeetika Seltsi liikmed. Eestisse kaalutakse just PWRi ehitamist.

Üht surveveereaktorit võimsusega 1600 MWe ehitatakse Soomes Olkiluotosse. Selle täpsemat alamtüüpi nimetatakse EPRIks. Praegu on Olkiluotos juba olemas kaks reaktorit, kumbki 860 MWe. Et Olkiluotosse ehitatav EPR on prototüüp, teeb firma selle soodustingimustel ning kalkulatsioone Eesti jaama puhul aluseks võtta ei saa. Teine EPR rajatakse Prantsusmaale, 2009 alustatakse veel kahe ehitamist Hiinas.

Neljas põlvkond:

neid veel ei ole. Põhimõtteliselt uued tehnoloogiad, mida arendades püütakse kompenseerida vanade tehnoloogiate puudujäke: ohtlikkust, kulukust ja sõltuvust ühest toorainest.

Mõni neljanda põlve tehnoloogia võimaldab kasutada toorainena

tooriumi, mis on uraanist odavam ja levinum.

Paraku ei oodata selliseid tuumajaamu enne 2015.-2021. aastat. Tõsi, Eesti jaam ei valmi niikuinii varem, seepärast on tehtud ettepanekuid võtta Eestis algusest peale suunaks just neljanda põlvkonna jaam. Pole ju mõtet teha jaama, mis on valmimise ajaks juba vananenud, kui uued on ohutumad ja säästlikumad.

Samas jääb tehnoloogias sõltumata õhku rida küsimusi. Tõenäoliselt peab Eesti Energia võtma ehituse rahastamiseks Eesti riigi garantiiga laenu. Summad on suured, finantskulud moodustavad tuumajaama jooksvatest kuludest kuni 70%. Lahendamata on jäätmete küsimus, korralikku tuumajäätmete hoidlat Eestis pole. Tõenäoliselt oleks odavam leppida kokku Rootsiga, kuid seegi lahendus on kallid. Arvatakse, et neljanda põlvkonna jaam käib tuumakogemusteta Eestil üle jõu.

Viies põlvkond:

pooleldi ulme. Neis rakendatavad tehnoloogiad eksisteerivad praegu pelgalt ideena



Ignalina tuumajaam Leedus



Olkiluoto tuumajaam Soomes

Allikas: Euroopa Komisjon

Allikas: Wikipedia

Pirita linnaosa üldplaneeringust

Tallinna rohelised ütlevad koos Pirita elanikega: linnaosa maksimaalne täisehitamine halvendab elukvaliteeti.

Pirita linnaosa üldplaneering (PÜP), mida on koostatud ja menetletud juba üle kümne aasta, on aluseks linnaosa territooriumi edasisele kasutamisele ning elukeskkonna kujundamisele.

Pirita linnaosa on nii kohalikele armastatud elukeskkond, kui ka ülelinnaline puhke- ja rekreatsiooniala. Omandireformi tagajärjel on avalikust kasutusest eraomandisse läinud ja Tallinna linna ning PÜP-iga põhiliselt elamumaaks määratud ca 300 ha endiseid metsa-alasid. See moodustab 1/3 kunagistest linnaosas paiknenud metsadest.



Pilt: Toivo Ellakvere

PÜP-iga nähakse ette linnaosa elanike arvu suurenemine tänaselt ligi 14 tuhandelt 18 tuhandele, st ~4 tuhande inimese võrra. Üheks eesmärgiks on kuulutatud linna elanike arvu suurendamine või vähemalt maksujõuliste elanike linnast lahkumise peatamine. Linnajuhtide

vaatenurgast konkureerib Pirita maksurahade saamisel Viimsiga.

Pirita elanikele ei ole vastuvõetav linnaosa maksimaalse täisehitamise kavandamine keskkonnaväärtuste arvel. See võib ajutiselt linna veidi elanikke juurde tuua, kuid lõppkokkuvõttes halvendab

elukeskkonna kvaliteeti. Uued ehitusmahud, mida ärimehed koos poliitikutega Piritale suruvad, on kohalike elanike ja linnaosavalitsuse vastasseisu aluseks. PÜP-i väljatöötamise ei kaasatud Pirita elanike ühendusi. Elanike arvamust on eiratud ning setõttu pole planeering kohalikele vastuvõetav.

Pirita linnaosa piirkondlikud seltsid esitasid 13. veebruaril ühised vastuväited ja ettepanekud PÜP-i kohta, mida toetab ka Erakonna Eestimaa Rohelised Tallinna piirkond. Pöördumisega saab tutvuda: <http://www.kortsleht.ee/pirita-ettepanekud>

Olev Tinn
EER liige

Karmi pealkirjaga juubelikonverents

Emakeelepäeval tähistas Tartu üliõpilaste looduskaitsering 50. sünnipäeva.

Avalik osa sellest oli juubelikonverents pealkirjaga "Kopp kaevab, saag saab-laastud lendavad looduskaitsejateni".

Monika Prede Eesti Loodusuurijate Seltsist rääkis, kuidas aktiivne arendustegevus on muutnud maastikupilti, ning – justkui sellest veel vähe oleks – ei ole ehitustegevus tulumaksu laekumist Otepääl tegelikult suurendanud, sest paljud inimesed eelistavad jääda Tallinna või Tartu elanikeregistrisse. Küll aga tähendab maastike

muutmine, kallasradade sulgemine ja muu taoline tegevus, et Otepäa põliselanikel ei ole siin enam hea olla.

Pille Metspalu Eesti Planeerijate Ühingust rääkis, kui keeruline on menetleda planeeringuid olukorras, kus paljud omavalitsused ei oska või ei suuda vallakodanike ja maaomanikega suhelda või kus turisti, kohaliku ettevõtja, suvitaja ja põliselaniku huvid on väga erinevad. Ka seadused on näiteks kallasraja osas kohati vastuolulised.

Riigikogulane Toomas Trapido rääkis ideedest, mis on seotud elanike suurema kaasamisega planeeringute

menetlemisse. Näiteks võiks tähistada planeeringualad infotahvlitega; internetis peaks olema maakaart, kuhu jooksvalt kantakse planeeringute info; ID-kaart ning sellega kaasnev eesti.ee meiliaadress võiksid olla abivahendid, kuidas inimest huvitavate alade kohta operatiivselt planeeringuinfot saada.

Käesoleva loo autor tegi juttu kogukonna rollist keskkonna hoidmisel seltsingu Roheline Urvaste näitel. Tol hetkel ei olnud Urvaste vallavolikogu veel otsustanud loobuda kohaliku kaitseala loomisest Ess-soos.

TÜ inimgeograafia professor Rein Ahas

rääkis valglinnastumisega seotud probleemidest. On võimalik, et need muutuvad juba lähiajal riigi üheks suurimaks arengupiduriks. Üks väheseid võimalusi nende leevendamiseks on uusasumites tekkiv kogukonnavaim ja ühistegevus. See tähendaks ühtlasi parteideülest koostööd. Hetkel takistab parteide kemplemine näiteks Tallinna ja teda ümbritsevate valdade logistikat.

Airi Hallik-Konnula
Roheline Urvaste

Millist erakonda me soovime?

Eestis on seni olnud tavaks, et grupp aktiviste paneb kokku erakonna ning erakonna liikmetel on õigus maksta liikmemaksu (kui see on kehtestatud), osaleda erakonna kampaaniates ning erakonna ühisüritustel.

Erakonna programm ja poliitika on üksikute väljavalitute otsustada. Programmi ja poliitika kujundamise üheks aluseks on avaliku arvamuse küsitluse tulemused. Kui reiting tõuseb, on õige poliitika, kui reiting langeb, siis tuleb midagi muuta või juhtkonda vahetada. Kui erakonna liikmetele see poliitika ei meeldi, siis nad peatavad oma tegevuse erakonnas või astuvad erakonnast välja.

Res Publica loomisel üritati luua uut tüüpi erakond, kus arvestatakse ka erakonna liikmete arvamustega. Osalesin entusiastlikult selles protsessis, kuid pidin pettuma. Roheliste erakonna algatusrühmaga liitusin oma laste ettepanekul, kes samuti on keskkonnakaitse entusiastid. Minu roheline mõtteviis sai alguse juba keskkooli ajast kui mitte varem, kui kuulusin looduskaitse seltsi.

Erakonna Eestimaa Rohelised programm kirjutati kokku entusiastide poolt ning see programm pole sugugi halvem võrreldes teiste erakondade programmiga. Siiski on programmilisi vastuolusid isegi meie põhikirjas, kus sõnaselgelt on seatud eesmärgiks "vähendada inimete põhjustatavat mõju loodusele". Seega peaksime olema vastu loomade kiibistamisele, lindude rõngastamisele



Pilt: Raul Veede

jms, rääkimata loomaaedadest jms. Kõige kiiremini aitaks põhikirja täita neutronpomm, mis hävitaks kõik inimesed ja edasise inimtegevuse mõju keskkonnale. Leisis toimunud üldkoosolekul leiti, et oleks vaja korraldada programmi arutelu erakonna liikmete laiemal osavõtul.

Augustis toimus Rosmas erakonna liikmete arutelu, kus käsitleti ka programmi teemat. Leiti, et põhiprobleemiks on asjaolu, et programmi koostamisest on erakonna liikmete suure enamus kõrvale jäänud. Kui nad on jäetud kõrvale, siis otsitakse ettekäändeid, miks programmi mitte täita. Esialgul saab see ühisosa olla väike, võibolla vaid paar lauset.

Viljandis toimunud avatud ruumis sõnastasid

osaalejad oma arusaama nendest ühistest aluspõhimõtetest. Neid põhimõtteid (jätkusuutlikkus, osalus, täienduvus jt) tutvustati ka Tartus ja Tallinnas toimunud koosolekutes ja Kortslehes. Kortslehe vestlusringis aga selgus, et osa erakonna Riigikogu fraktsiooni liikmetest on seisukohal, et erakonnal polegi vaja ühiseid seisukohti. Sellega jõudis see arengusuund ummikusse, sest ei ole mõeldav, et erakonnal on ühised seisukohad, millest ei lähtu erakonna esindajad Riigikogus.

22. märtsil toimus järjekordne avatud ruum, mille teemaks oli erakonna sisemine areng. Ühe tunni jooksul arutas üks rühm ka seda, kas on mõistlik taotlema jagatud arusaama ja ühisosa vaid

osa erakonna liikmete poolt tingimustes, kui teised erakonna liikmed sellest jagatud arusaamast ja ühisosast ei hooli.

Rühmas osalejad leidsid, et selline ühisosa on vajalik, kuna see lisab indu edasiseks tegevuseks. Uudse momendina toodi välja, et see ühisosa saab tugineda vaid ühisele tegevusele ja selle tegevuse ühisele analüüsile. Seega on raske saavutada ühisosa inimestega, kes hoiduvad kõrvale. Kui oled teistega koos ette valmistanud koosoleku, laulnud koos, käinud matkal või koristanud prügi jms, siis oled valmis teisi rohkem usaldama ja nendega jagama. See on aga jagatud arusaama kujunemise alus. Otsustati moodustada eraldi töögrupp, kes aitab kaasa ühisosa kujunemisele. See töögrupp on avatud ja ootame kõiki, kes soovivad kaasa aidata jagatud arusaama või erakonna ühisosa suurenemisele.

Nüüd on iga erakonna liikme otsustada, kas EER peaks olema nagu teised erakonnad, kus erakonna poliitikat kujundab eliit ja avalik arvamus või peaks poliitika kujunema erakonna liikmete jagatud arusaama ja ühishuvi alusel. Selle otsuse viivad erakonna liikmed ka ise ellu, kui nad osalevad või ei osale ühisosa kujunemises või kui nad valivad keda volitada või keda valida järgmisel üldkoosolekul.

Jüri Ginter,
töögrupi kontaktisik
jyri.ginter@gmail.com

Kus me oleme ja kuhu edasi?

Erakonna laiemat eesmärki, visiooni
ja missiooni otsimas.



Pilt: Juta Tasa

Augustis 2007 toimus Põlvamaal Rosmas avatud ruum, kuhu kogunenud erakonnaliikmed arutasid muuseas ka seda, mis suunas peaks arenema erakonna programm ja millised laiemad sihid peaksime omale tulevikuks seadma.

Millist programmi me vajame?

Tänane Roheliste erakonna programm on sündinud oludes, kus Riigikogu valimiste eel oli kiiresti vaja anda ühiskonnale teada oma maailmavaatest ja seisukohtadest, tõrjuda

teiste erakondade poolt meedias loodud kujutlust meist kui ideede vaesest ühe teema parteist. 1500 liikme seas on paratamatult palju erinevaid seisukohti. Seega peaksime jõudma programmini, mis oleks vastuvõetavaks kompromissiks kõigile.

Et järgmiste valimisteni on veel piisavalt aega, tuleks olemasolev programm rahulikult sellise pilguga üle vaadata, et uue loomises saaksid oma sõna öelda kõik huvilised.

Uus programm peaks olema seisukohtade kogum võimalikult paljudes

ühiskonna elu puudutavates eluvaldkondades, mis annaks erakonnale igapäevatoimetustes selge suuna

Kõigepealt peame kokku leppima erakonna laiemas eesmärgis, visioonis ja missioonis. Selle koostamiseks sobiks paaripäevane vabas vormis ja kõigile avatud arutelu. Erakonna liikmetel peab olema seejärel võimalus esitada programmi toimikonnale oma ettepanekuid, mida arutavad töögrupid, kes ka ettepanekutele vastavad. Lisaks huvilistele peaksid

töögruppidesse kuuluma kindlasti ka eksperdid, kellel on ülevaade teiste erakondade vastava valdkonna poliitikatest, teaduslikest uuringutest ja teiste riikide kogemustest. Programmitoimikond sünteesiks töögruppide töö tulemused ja esitaks saadud tulemuse aruteluks ning kinnitamiseks üldkogule.

Jüri Ginter, Peep Mardiste,
Lembit Jakobson, Sirli Pehme,
Ene Savolainen

Tähelepanekuid Eesti sotsiaalteaduste aastakonverentsilt

Eelmise aasta novembris toimunud Eesti sotsiaalteaduste aastakonverentsil tõstatas Ivar Raig küsimuse Eesti majanduspoliitika olemusest ning viitas asjaolule, et teiste riikide põhiseaduses on riigi majanduspoliitika sõnastatud, Eestis aga mitte.

Hr. Raig oli analüüsinud Eesti erakondade programme ning jagas erakonnad

majanduspoliitilise suuna alusel järgnevalt:

- liberaalne turumajandus – IRL, Reformierakond
- partnerlus, konsensuslik majanduspoliitika – Sotsiaaldemokraadid, Erakond Eestimaa Rohelised (viidates roheliste otsedemokraatlikule otsustusmehhanismile ODOMile)
- sotsiaalne turumajandus – Keskerakond

Hr. Raig tõi välja Euroopa Liidu mõju Eesti majandusmodelile

– majandusvabaduse languse, (üle)reguleerituse tõusu (põllumajandus, kalandus), riigi sekkumise tõusu, kodanikuühiskonna, partnerluse arengu. Ettekandja leidis, et Eesti Euroopa Liidu poliitika peaks senisest hoopis jõulisem ja eestvedavam olema ning et me peaksime Euroopa Liidus hoopis teed näitama – suurema konkurentsivõime, maksukonkurentsi ja majanduse dereguleerimise osas; samuti arvas

ta, et Eesti peaks oma majandusmodelit arengumaadesse eksportima.

Hr. Raig leidis ka, et Euroopa ülikoolid on vaja reguleeritusest vabastada ning läbi viia turumajanduslikud reformid, samuti tõsta Eesti riigieelarves kõrghariduse osakaalu 2%-le seniselt 0,7%-lt.

Ruth Tammeorg

Eesti Näituste messikeskuses
09. – 11.mai 2008

AIANDUS JA HALJASTUS 2008

Messi "AIANDUS JA HALJASTUS 2008" raames
toimub konkurss:
KAS VÄRAV TERETAB VÕI PELETAB?

Samaaegselt naaberpaviljonis

*EESTI SUURIM MÖÖBLI JA SISUSTUSMESS
„INTERJÖÖR 2008“!*

Lisainfo: www.fair.ee

Laupäeval, 19. aprillil
Leevi Rahvamajas Põlvamaal

**kl 11 – 16.30 Energiasäästu foorum
„Kuidas toimida säästlikult kodus, külas,
vallas ja riigis“**

**kl 16.30 Erakonna Eestimaa Rohelised
Põlvamaa piirkonna moodustamine**

Foorumil osalemine on tasuta. Toidulauale võite
kaasa võtta kodust kooki ja jooki.

Info ja registreerimine:
alvi@erakond.ee, tel 55 520 107

Tartu EER büroo suletud
alates aprilli lõpust.

Igakused koosolekud toimuvad tavapäraselt kuu
esimesel esmaspäeval. Toimumise kohast antakse
teada lõuna, liikmete ja teadete listides.

Lisainfo: 56 662 752

EER korraldab Tsernobõli katastroofi
aastapäevale pühendatud konverentsi

**“Energia- ja julgeolekuvalikud”
26. aprillil Tallink Spa & Conference Hotellis.**

Peakoordinaator: Katrin Idla, Rull&Rumm
ja Jaan Vaabel (Noored Rohelised).

Info ja registreerimine:
alvi@erakond.ee, tel 55 520 107

**EER põhikirja ja struktuuri arutelu
toimub 17.-18. mail.**

Peakoordinaatorid Marek Strandberg
ja Valdur Lahtvee.

Info ja registreerimine:
alvi@erakond.ee, tel 55 520 107

**EER korraline üldkoosolek toimub
14.-15. juunil Rakveres.**

Info ja registreerimine:
alvi@erakond.ee, tel 55 520 107

Tule!

**Tallinna roheliste
kokkusaamised**
toimuvad

29. aprill kell 18-20
13. mai kell 18-20

Von Krahli proovisaalis
Rataskaevu 10, II korrus

Täpsem info:
Tiiu Arro, 56 678 740



Kuidas Kortslehte tellida? Kuidas Kortslehte mitte tellida?

Et kõik huvilised Kortslehe olemasolust teada saaks, püüame edastada lehe
võimaluse piires kõigile erakonnaliikmetele.

Kelle e-posti aadressi teame, neile saadame Kortslehe sedakaudu. Kellel ei tea, neile läkitame lehe koju.

Kui sa Kortslehte rohkem saada ei soovi, anna palun sellest toimetusele teada aadressil
kortsleht@gmail.com, et me teaks su soovi arvesse võtta. Kirjuta ka siis, kui tahad tellida paberlehte.

Praeguse seisuga on lehetegemise kulud 13 krooni numbri kohta.

Siiani ei ole Kortslehel muid sissetulekuid, kui lugejate ja tegijate annetused.

Seepärast oleks armas, kui leiaksite võimaluse toetada Kortslehe trükkimist ja levi. Täname ette!



MTÜ Kortsleht konto number SEB Eesti Ühispanngas: 10220074667016
Avaldame aruande annetustest ja kulutustest Kortslehe veebilehel.

Kortslehe veebileht elab aadressil: <http://www.kortsleht.ee>
Kortslehe postiaadress on Möldre tee 5-2, 10915 Tallinn